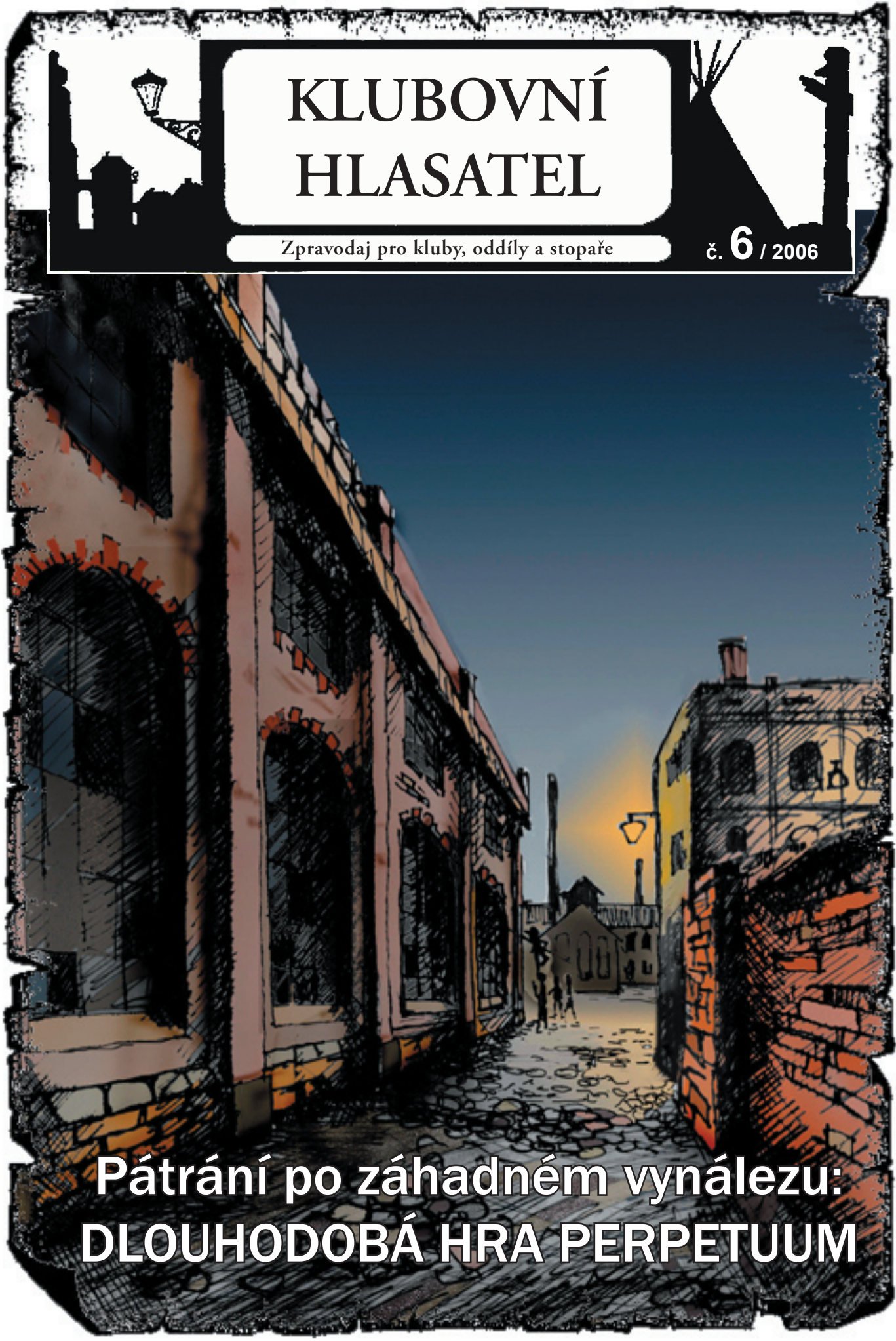




KLUBOVNÍ HLASATEL

Zpravodaj pro kluby, oddíly a stopaře

č. 6 / 2006

**Pátrání po záhadném vynálezu:
DLOUHODOBÁ HRA PERPETUUM**

Ahoj kamarádi!

Souběžně s táborovým speciálem se vám dostává do rukou také tohle "běžné" číslo KH. Od vydání čísla 4 uběhla poměrně krátká doba, a tak se jen velmi málo z vás stihlo zapojit do "SMS ankety" a "Fotky s Bublinou". Do rubriky "Kluby se představují" dokonce nenapsal nikdo a pro "Klubovní stránku" jsme nenašli žádné pěkné nové hlášení, tudíž byste tyhle rubriky tentokrát hledali marně. Z toho vyplývá jediné: směle do psaní, ať příští číslo netrpí podobnými nedostatky!

Přečíst si naopak můžete pokračování povídky Zahrady, tentokrát napsané Bublinou. Mimo jiných jistě zajímavých článků, bychom chtěli upozornit zvláště na dvoustranu o nové dlouhodobce Perpetuum, kterou pro vás připravil Stopař a se kterou je spojen komiks na zadní straně! A nakonec vás jistě zajímá, jestli si váš klub zasloužil Výroční glejt za uplynulý školní rok. Takže hurá do čtení!

zdraví redakce

Z A H R A D Y (Č á s t 5)

...dveře klaply a kolem se rozlila tma. Svatík se snažil rozkoukat v temné chodbě. Všude ticho a chlad, bylo slyšet jen vlastní dech a tlukot srdce. „Rychle, dělej něco, jde o vteřiny!“ míhalo se Svatíkovi zběsile hlavou. Pavouci tu budou co nevidět. Nazdařbůh vyrazil ve tmě do hlubin chodby, na hledání světla není čas a stejně by to nebylo rozumné, mohli by ho vidět. Šmátral po zdi a doufal, že objeví nějaké dveře, schody nebo výklenek, který by ho zachránil. Kdesi vzadu se rozrazily dveře. „Je tady, je tady, vběhnul sem, najděte ho!“ slyšel Svatík vzdáleně a krve by se v něm nedořezal. Chodbou se rozléhal řev a dusot nohou. Jako smyslů zbavený běžel Svatík v naprosté tmě chodbou dál s rukama před sebou, aby snad do něčeho nenarazil. „Už jsou tady, teď už mi budiž samo nebe milostivo“ pomyslel si. Najednou do něčeho narazil a byl prudce stržen na stranu. Ne, to nebylo něco, to byl někdo! Kdosi Svatíka stáhnul ke zdi a než se stačil vzpamatovat, vtáhl ho do dalších hlubin tmy. Svatík se sotva nadechnul. „Buď zticha, hlavně nekřič, pomůžu ti“ zasyčel mu kdosi do ucha a ruku mu držel přes ústa. Svatík nechápal co se přihodilo, ale nevydal ze sebe ani hlásku, co když neznámý opravdu pomůže? Aspoň ho možná zbaví Pavouků, horší už to být stejně nemůže. Neznámý potichu zamkl jakési dveře a poslouchal to peklo za nimi...



Bublina

Klubovní hlasatel - zpravodaj pro kluby, oddíly a stopaře. Číslo 6, vyšlo 10.10.2006. Číslo vytvořili: Adéla Vožechová-Bublina, Jiří Kalina-Čáp, Vojtěch Hanuš-Vojta (také autorkomiksu) Petr Kuběnský-Čiki, Hynek Cígler-Hyňas, Vladimír Schmidt-Stopař Vydává Sdružení přátel Jaroslava Foglara, pošt. schránka 245, Brno 658 45, spjf@volny.cz, klubovni.hlasatel@seznam.cz. Pro kluby zdarma. Sestaveno na Konečného náměstí, v klubovně i jinde programem InDesing (byl to boj :), tiskne a rozšiřuje SPJF.

PROTI PROUDU ČASU

Zatuchlé listiny na dávno zažloutlých papírech vypadávají z přeplněných polic. Pořadače v chodbičkách bez konce, šanony, svazky a tisíce a tisíce hlášení dávno již zaniklých klubů... Kolik to papírů je v archivech našeho Sdružení! Kolik osudů se v nich skrývá! Pojd'te s námi poodhrnout tajemství dávno rozpadlých společenství chlapců a dívek, kteří již dlouhá léta před vámi zakládali své kluby... Které pravdy vyplavou napovrch tentokrát?

211. KBS Hvězda Severu

Další z dnes již legendárních klubů. Hvězda Severu byla založena v roce 1996, do SPJF vstoupila 1998 a od roku 2003 funguje již jako oddíl. Máme pro vás několik vtipných ukázek z prehistorie, z dávných počátků činnosti Hvězdoseveráků...

duben 1998

Hlášení pojednává o akci, na Hyňas, na které se sbíraly klub slavi výročí Ptáka. Měli jsme před sebou hromadu odnést domů. Dali jsme jsme zavázali rukávy. Vojta a s ní a ječeli: „Pták Jelimák? Na počest toho se klub dostal stejnojmennou hymnu. Ve čtyřčlenném klubu ale V nejhorších hádkách do se mohl hádat s Patrikem. ale hned zase vstoupil. Když



klubovní znak

kteří do klubu vstoupil člen kaštanů a podle které dnes Jelimáka.

du kaštanů a problém, jak je do Honzovy bundy, které Patrik bundu chytli, houpali Pták Jelimák, Pták Jelimák!“ pojmenoval Pták Jelimák a se stejnojmennými slovy. začaly drobné neshody ... klubu vstoupil i Nikola, aby Patrik kvůli němu vystoupil, vystoupil podruhé, Nikola se

neměl s kým hádat a proto se pohádal s Nikolou tak těžce, že vystoupil z klubu.

1. 6. 1998

V klubu zůstali jen Honza, Vojta a Hyňas, ale legrace nebylo:

Nad posledními událostmi klubu, utřel by ne jeden hubu. Neboť se za celou dobu konala jen jedna schůzka... Na poslední výpravě jsme šli kousek za město a hádali se, kdo bude panovník, jeden ze dvou konzulů. Přemýšleli jsme, jak zosnovat vraždu toho druhého. Konalo se několik vzpour, revolucí, atentátů, zrad a bitev. Nakonec jsme se domluvili na našem bývalém mocenském dělení klubu: ředitel, předseda a vedoucí.

Hledáme nové členy! Pozice prezidenta je stále volná!

25. 4. 1999

Na jaře 1999 do klubu vstoupil Condor, který velice pozvedl jeho úroveň.

Hvězda Severu se rozžhavila. Díky Condorovi jsme sehnali útulnou klubovnu, která je daleko lepší, než klubovna Dvou Divochů. Akorát s tím rozdílem, že nám padá strop. Vojta ho krásně zasádroval sádrou, která po kouscích odpadáva za deště na naše hlavy...

6. 7. 1999

Na pět let poslední hlášení. Činnost sice neustala, ale hlášení nikdo nepsal – to se děje až v posledních dvou letech po proměně klubu v oddíl o dvaceti lidech.

Motto: „Dva rezaří hřebíky,

zejrali z trafiky;

„Na co tak zejráte?“

„Na novou Bobří stopu!“

Naše činnost je v plném proudu. ... 17. a 18. července hodláme udělat výpravu do Prahy za Stínadly, spát budeme v Prokopském údolí. Pak následuje Váš tábor a nějakou tu výpravu podnikneme snad také na konci srpna...

vybral Hyňas

VÝVĚSKÁ AKCÍ

ADAMOVSKÁ STÍNADLA

Sraz: 9.15 v sobotu 4. listopadu 2006 v

Adamově u kostela

Konec: Okolo 21.00 téhož dne, tamtéž

Zájemci mohou zdarma přespat v brněnské klubovně SPJF z pátku na sobotu i ze soboty na neděli ve vlastním spacáku.

S sebou: tužku, papír, hodinky (aspoň 1 do skupiny), dobové nebo aspoň tmavé oblečení

Poplatek: 25 Kč, bude proplacena část jízdného

Věk: Akce je pouze pro účastníky mladší 16 let

Kontakt: Zásuvka mob.: 608771664,

Jauvajz mob.: 723509553,

mail.: orion@seznam.cz

10.-12.11. 2006 – Stínadelská hra

PO STOPÁCH JANA TLESKAČE

Zahájení: v pátek 10. listopadu v 17:00 u radniční věže (na Náměstí T.G. Masaryka).

Ubytování: v DDM Vyškov (naproti autobusovému nádraží). Ubytovat se můžete tradičně již v pátek odpoledne od 15 hodiny. Pro zájemce můžeme vyslat spojku.

Stravování: sobotní (oběd a večeře) a nedělní snídaně bude zajištěno.

Peníze: účastnický poplatek bude 80,-Kč (ubytování+strava), 40,-Kč (bez stravy).

Potřeby: zápisník+tužka, svíčka, baterka, 5 papírových míčků, spacák, přezůvky, potraviny, teplé tmavé a nenápadné oblečení na hry v uličkách a dobrou náladu. Ukončení: v neděli v dopoledních hodinách.

Přihlášky: uveďte jméno/název klubu, počet účastníků, čas příjezdu do Vyškova a kontaktní adresu/telefon. Posílejte nejlépe do 31. října 2006.

Kontakt: Radim Kejk-Rolf mob.: 723 910 085
mail: KejkRadim@seznam.cz

Odpočinková odpoledne!
Každý čtvrtek, od 17.00,
v klubovně Hvězdy Severu

HVĚZDARNA

Ideální příležitost se na chvilku sejít a odpočinout si pro mladé i staré, chromé i šilené, líné i akční. Co je pro vás připraveno – několik desítek deskových her, posezení, popovídání a několik druhů čajů; a občas i speciální program:

12. 10. Otevírání Hvězdárny a večer s překvapením

První Odpočinkové odpoledne a program pro všechny věkové kategorie od kojenců, přes akční hrdiny až po vozičkáře. Kromě deskových her, pár čajů a speciálního programu – s možností drobných výher – pro vás bude přichystáno jedno překvapení... (Bližší informace: osobní, telefonická či e-mailová konzultace s Hyňasem).

19. 10. Hudební večer

Večerní odpočinkové odpoledne pro všechny, kteří rádi hudbu tvoří i konzumují. S sebou si nezapomeňte vzít kytary, flétny, bubny, vozembouchy a další zvukící nástroje a inštrumenty.

Přiberte ale i všechny možné i nemožné zpěvníky a soubory písniček!

9. 11. Soutěžní odpoledne / klubovní čtvrtek

Aneb klubovní čtvrtek v novém hávu. Akce zejména pro mladší věkovou kategorii asi do 16 let, pro starší bude připraven další program v podobě čajů, deskových her a možnosti shlédnutí snažení jejich mladších kolegů... Zváni jsou přesto tedy všichni!

Kde: Hvězda Severu dočasně změnila klubovnu, najdete nás teď na Božetěchově ulici v Brně – Králově Poli, v budově vlevo přistavěné ke kostelu. Levé dveře.

Za co: Vstup je zpravidla zdarma. Kdo bude mít zájem ochutnat z našich čajů, zaplatí drobný poplatek: 10 Kč členové SPJF, 20 Kč nečleni. Poplatek je paušální a platí pro jakékoliv množství tekutin během celého odpoledne!

Kdo: Zváni jsou všichni členové SPJF a další přátelé...

Těší se na vás Hvězda Severu, zejména Hyňas, Štajny, Šmoula a Čmelda.

Info: Jakékoliv dotazy můžete směřovat na Hvězdu Severu – hs211@centrum.cz, nebo na telefon 605 319 184 (Hyňas).

MEMORIÁL JANA TLESKAČE

Kdy, kde, v kolik:
sobota 28. října
2006 na Základ-
ní škole An-
tonínská č. 3
v Brně, od
9 do 14
hodin.

Vítěz letošního
brněnského
kola vyh-
raje nejen
hodnotné
knihy, ale
i lístky na
autobus do
Prahy na výše
zmiňované mis-
trovství.





„Jestřábée, zahrajem si matematiko!“ dožadoval se Krychlík známé vlakové hry na trase Praha-Kolín. Jestřába nemusel dlouho přemlouvat. Jako dlouhodobý hráč si matematiko vždycky rád zahraje. Prý to ale tentokrát bude trojboj. „Trojboj?“ dožadoval jsem se vysvětlení. „Tři hry po sobě, ale každá trochu jiná,“ začal vysvětlovat Jestřáb. Nejprve však krátce zopakoval pravidla známé hry.

Každý z hráčů si nakreslí na papír čtverec o pětadvaceti polích a pak se postupně losují kartičky s čísly od jedné do třinácti, přičemž každé číslo je ve hře čtyřikrát. Tedy dohromady padesát dva kartiček či lístků s čísly. Každý z hráčů se snaží získat ve své mřížce co „nejlepší“ (nejvíce bodované) kombinace čísel. Například za dvojici stejných čísel vedle sebe je 10 bodů, za čtyři jedničky vedle sebe 200 bodů. (Celé bodové hodnocení viz. obrázek) Hra končí, když je celá mřížka plná.

„A teď ten trojboj. První hra probíhá zcela normálně. Jako vždycky. Odkládají se však stranou již vylosované lístky. Ty se ve druhé hře už nesmějí použít. Dohromady za dvě hry se tedy „spotřebuje“ 50 kartiček. Dvě čísla zůstanou nevyužity.“ poodkrýval Jestřáb tajemství trojboje. „Aha. A ve třetí části už se nelosuje, ale každý si postupně říká jaký číslo by chtěl.“ odhadl jsem správně poslední, třetí etapu trojboje. Najednou mě však něco napadlo. „Ale my jsme čtyři, každý tedy říká šest čísel, ale co to poslední, dvacáté páté?“ „To losuje přece vždycky někdo z vlaku. Třeba průvodčí.“ nedal se zaskočit Jestřáb.

Začínáme hrát. V první etapě vítězí Šmoula. „To snad ne. Aby mě ten Šmoula neporazil,“ strachuje se Jestřába, který končí třetí, před Krychlíkem. Druhá část hry ale míchá pořadím. Ztrácím svou druhou pozici. Na tuhle hru opravdu nejsem zvyklý. Moje oblíbená hra na čtyři jedničky nemůže vyjít, když už jsou ve hře jen dvě! Sazím tedy alespoň na čtyři šestky – a ejhle! Čtvrtá šestka zbývá mezi posledními dvěma kartami. Utěšuji se, že to snad spraví třetí etapa. V ní dostává Jestřáb neuvěřitelný záchvát smíchu. Deset minut nemůžeme hrát. Jestřába se válí po sedadlech, neschopen říct, co se stalo. Nakonec se dovídáme, že už pěkně dlouho hraje s mřížkou pět krát šest polí a zjistil to až teď.

Nakonec přichází losování posledního čísla. „Ne! Já nejdu. Prostě nejdu.“ brání se Krychlík výzvě, aby šel nabídnout vylosování dvěma malým holčičkám, které střeží jejich matka. Nakonec ale přece jen jde a děvčatům věnuje za odměnu propagační kartičky SPJF. Pak za nimi ale musím stejně ještě já. „Vytáhly jste špatné číslo. Pětka už je ve hře popáté a to nejde. Prosím ještě jednou...“ hlásím zmatené rodince a podstrkuji jim další kartičky.

-wbr-

- 10b. dvě stejná čísla (A3 B3)
- 40b. tři stejná čísla (E3 E4 E5)
- 50b. pět po sobě jdoucích čísel (A5 A4 A3 A2 A1)
- 80b. tři + dvě stejná čísla (A2 B2 C2 D2 E2)
- 150b. posloupnost čísel 1 10 11 12 13 (A5 B4 C3 D2 E1)
- 160b. čtyři stejná čísla (B1 C1 D1 E1)
- 200b. čtyři jedničky (A5 B5 C5 D5)
- +10b. jakákoliv bodovaná kombinace v hlavních úhlopříčkách (A5 B4 C3 D2 E1)

	A	B	C	D	E
1	5	13	13	13	13
2	4	4	4	12	12
3	3	3	11	7	5
4	2	10	8	9	5
5	1	1	1	1	5

15. A 3. VÝROČÍ 143.KBS ORION A 288.KBS ERIDAN

Dle pozvánky mělo tentokrát začít výročí v pátek odpoledne blíže nespecifikovanou terénní hrou. Další informace na jedné ze stanic: Křižanov, Sklenné, Věžná, Rožná. Vytvořit akční skupinku, ve které bych nebyl jen já sám, nebylo vůbec jednoduché. Spojit se s „hlavním proudem“ účastníků mi nebylo po chuti, a tak jsem nakonec vyrazil jen s Fidorkou do stanice Věžná, těše se na delší, ale o to hezčí cestu k rybníku Kuchyně. Ve Věžné jsme po chvíli pátrání našli papír s pravidly slibované terénní hry. Byli jsme vyzváni se celý večer „okoupat“ v rybnících blízkých Radkova, abychom v nich našli kódy, za které můžeme vyhrát 50l lahodného nápoje.

Mimoto jsme měli od lidí vyžebrot nějakou bezva věc. Ve skupině jsme si zanedlouho rozdělili role: Fidorka žebrá, Vojta se koupe. Cestu

jsem si navíc zpestřovali několika hrami (např. „Na srnečka a krtečka“ nebo „Na přísloví“). K prvnímu rybníku, zvanému Jubilejní, jsme dorazili až za tmy. Jelikož nikdo z nás neměl baterku, nebylo toho mnoho vidět. Zatímco Fidorka na břehu hlídala rohlík se salámem (a vyžebrotý proutěný košík plný překvapení), ponořil jsem se do chladné vody. Podle doby plavání jsem poznal, že rybník je to poměrně rozsáhlý. Po nějaké době jsem se obrátil, že poplavu zpátky, vzdávaje se naděje na nalezení nějakého kódu. Mhouřil jsem sice oči, co to šlo, ale o to hůře jsem viděl. Najednou jsem však vrazil do jakési dřevěné destičky. Byl na ní kód. Natáčel jsem destičkou směrem



k nebi tak, abych alespoň trochu viděl na písmena a číslice. Po chvíli jsem si byl jist třemi ze čtyř.

Dalším cílem byl menší rybníček uprostřed Radkova. Hodil jsem na sebe tedy opět plavky a vplul do vody. Dřel jsem přitom břichem v hnoji. Prošmejdil jsem, co se dalo, ale nenašel víc, než hnůj a smradlavé listí. Poté co jsem vylezl, začala se mi Fidorka smát, že smrdím. Měl jsem nějaké nářázky na to, že mi je zima, ale byl jsem okřiknut ať mlčím, že nejsem sám. Kousek od tábora jsme se potkali s druhou skupinkou osmi lovců kódů a jednoho psa. Společně jsme se vydali k Pilskému rybníku, kde jsme se opět rozdělili, jelikož psí skupinka se zalekla rozlehlosti vodní plochy. My s Fidorkou se ovšem nedali odradit, a tak jsem se opět vydal za kódem, který jsem zase nenašel.

Jelikož hra trvala jen do půlnoci, vydali jsme se pomalu k tábořišti. Jakmile byli všichni na místě, organizátoři z Adamova pravili, že 50l lahodného nápoje (kofoly) je uprostřed rybníka. Vyběhl jsem ke Svišťově laminátce, v patách Hynka. Zapomněl jsem si sice pádlo, Hynek si však zvolil pro svou plavbu píchlou pálavu, což se nakonec ukázalo jako chyba poněkud osudnější, ne-li osudová. Ještě tu noc se tedy narazila pípa...

Ráno se vstávalo poměrně brzo a bylo postaveno jedno tee-pee, aby byly pěkné fotky. Kolem poledne jsme si ještě zahráli ringo a Zásuvkovu hru, kdy jsme měli za úkol co nejrychleji oběhnout 16 archů v lese, na kterých byla napsána jména nejruznějších Orionáků a Eridaňáků. Ty jsme si měli zapamatovat. Nejoblíbenější bylo bonusové číslo šestnáct, kde byly zapsány pokřiky obou klubů. Slovy Sviště: „Maso, chleba, sýra, to je naše víra!“

Adamováci už zatím začali chystat osmnáctipatrovou hranici (15 let Orionu plus 3 roky Eridanu). Odpoledne se udála očekávaná lodní bitva. Na svá plavidla jsme si měli každý upevnit zapálenou svíčku, komu zhasla, hra pro něj skončila. Bojovat se mohlo jakkoliv. Ačkoliv byl pozván na Svišťovu laminátku a naše kryty na svíčky byly opravdu dokonalé, skončil jsem ještě dřív, než jsem se vůbec zapojil do boje. Nejprve jsme totiž vypluli pro schovanou čokoládu, přičemž se mi začalo kouřit za zadkem. Kryt prohořel a lavička se začala ohřívat. Několik chvil po odborném

hasičském zákroku, mi zhasám. Výsledek: převrácená Po vítězství „gumáčů“, při níž bylo vyvinuto plavpalety, zvané ponorka.

Den pomalu končil výroční oheň. Kytarové zavařilo několik táborových ze svých kronik – za pozor-zápis „Vpra do Letovic“. „žebračí“ soutěž, ve které aktivní kačenkou. Za ni i za sovali stará zvadla na výročí. ka. Vyvrcholením byla noční naplánovaná a zrealizovaná ještě u ohně hrálo a zpívalo.

Většina lidí vstávala lový zápas Adamov proti fotbalík to byl povedený, plný vypjatých situací a zvrátů. Adamovský tým nakonec po statečném odporu papírově slabšího Zbytku světa ukořistil cenné tři body za vítězství 4:2. Následovalo uklízení zaodpadkovaného tábořiště a různí účastníci se pomalu vydávali různými směry a způsoby domů.



la svíčka a Svišť vyrazil laminátka a utopená čokoláda. pokračovala nezřízená bitva, idlo extra třídy z dřevěné

a už za tmy Bant zapálil trio Ďábel, Jestřáb, Stopař písniček, adamováci četli nost stál zejména Žralokův Také byla vyhodnocena vyhrála skupinka s radio-Zásuvkův závod jsme vyfa-Taktéž jsme obdrželi camrát-projízďka s hudební vložkou, Svištěm. Do noci se pak

až k poledni, plni sil na fotba-Zbytku světa. Myslím, že -wbr-

NAŠLÁPLÉ RECENZE

JEAN GIONO: MUŽ, KTERÝ SÁZEL STROMY

Od doby, co vyšla tato kniha poprvé, uplynula už pěkná řádka let, přesto neztratila nic ze svého kouzla, naopak novým vydáním hodně získala. Je pěkným důkazem toho, že odkaz Elzéarda Bouffiera je stále aktuální a přitahuje nové čtenáře a ctitele. Právě tento stařík se totiž zasloužil o to, že velká část francouzských Alp není mrtvou kamenitou pustinou, jak nám ji posuje roku 1910 vypravěč, ale zeleným rájem plným života. Už asi tušíte, že se nejedná o román plný akce a zvrátů, ale o krátkou novellu o obyčejném životě obyčejného Tento chlapík dokázal během svět okolo sebe způsobem naprodesetitisícům lidí, kteří se o jeho A tato kniha vám neodbytně klade Muž, který sázel stromy je světová Možná není pro každého, ale pokud vás za něj! O novém vydání však všem předchozím má plus, které z nutelný... A to jsou ilustrace Pavla jako autora „stínadel“ nebo „Froda stopy. Jeho obrazy tvoří polovinu přemýšlím ony tvoří polovinu knihy. strana! Jsou úchvatné a už jen kvůli to mít tohle dílo v knihovničce. A až uvidíte, zeptejte se, kde vzal předlohu pro titulního hrdinu. Budete překvapení. Rozloučím se úryvkem z knihy: „Když si uvědomíme, že to všechno vyšlo z rukou a ze srdce toho člověka, bez přispění techniky, pak je zřejmé, že lidé by mohli dokázat, co Bůh – i v jiném oboru, než jen v ničení.“



GIONO, Jean – Muž, který sázel stromy. Literární čajovna Suzanne Renaud. 2006. 89 str. 189 Kč.

člověka. Opravdu tak obyčejného? pětaticetilet usilovné práce přetvořit sto neuvěřitelným a přinést radost existenci možná vůbec nedozvěděli. otázku: dokázali byste to taky? klasika, které se nedá nic vytknout. máte srdce na pravém místě, chytne nepíšu úplně náhodou. Oproti výborného titulu činí nezapome-Čecha. Ano, mnozí z vás ho znají s Gandalfem“ na obálkách Bobří dojmů z celé knihy, Vlastně, kdyžtak Protože tam bez nich není jediná nim stojí za Pavla někdy

Příště se dočkáte velké srovnávací recenze nejpopulárnějších titulů dětské fantazy. Jako třeba Eragon, Harry Potter nebo Sabriel. Tak si to nenechte ujít!

Čiki

Celoroční dobrodružná hra pro kluby

PERPETUUM

Pátrání po záhadném vynálezu



Ahoj kluci a holky, vydejte se na dobrodružnou cestu po stopách ztraceného vynálezu. Pátrání v útrobách zpustlé továrny nebude lehké.

Na město se snesl studený soumrak a stará továrna se ocitla v temnotě, kterou na několika místech přehlazuje vzdálený svit pouličního osvětlení. Na stoly, knihy, skříně, podlahy se už léta snáší prach, kouty se plní pavučinami. Nikdo sem už dlouho nevstročil. Ticho občas vyruší sténání větru ve skulinách okenního rámu, zamňoukání kočky nebo houkání holubů na půdě. V některých místnostech nejsou okna a několik let je zde absolutní tma a ticho. Stroje a zařízení zastavily, knihy zůstaly otevřené, nástroje položené..., vše zůstalo tak jak to lidé jednoho dne opustili... a možná, že tam někde ve změti chodeb a místností se nachází tajemný vynález...

Prohledávání místností, nábytku, hledání schodišť, průchodů, tajných vchodů, odhalování všeho podivného v továrně- to vyžaduje sebraný kolektiv správných kluků a holek.

Části vynálezu jsou poschovávány porůznu v továrně. Pokud se vám podaří překonat všechny nástrahy a obtíže, složíte vynález celý, vynález, který se jmenuje Perpetuum mobile...

JAK SE BUDE HRÁT? Na těchto internetových stránkách a také v Klubovním hlasateli najdete zadání úkolů, které můžete plnit. Každý 1. den v měsíci se objeví nové. Za splnění úkolů dostanete určitý počet kroků, kterými se budete pohybovat místnostmi na mapě továrny. Cestu si budete volit sami tak, abyste našli postupně všech 7 částí vynálezu. Hrát se bude formou dopisů, do kterých budete psát odpovědi i to, jak se vám daří jejich plnění. V naší první odpovědi obdržíte část mapy, počet kroků za první úkoly a podrobná pravidla k postupu po mapě. Mapa, průběžné výsledky hry a pravidla postupu jsou k nahlédnutí právě na těchto stránkách

Počet kroků samozřejmě bude záviset na tom, jak dobře úkol zvládnete. Úkoly posílejte pokud možno do jednoho měsíce od zadání, ale většinou je lze plnit i v průběhu roku. Hra trvá od října do května, takže všechny úkoly můžete plnit až do května. Úkoly s hvězdičkou* však plňte do 2 měsíců od zadání, po té době totiž naleznete v časopise jejich vyhodnocení a poté už je nelze plnit. Čím dříve úkoly splníte, tím dříve vám můžeme přidělit počet bodů a vy postoupit na mapě a umístit se na přední pozici v průběžném pořadí. Společně s úkoly nám pošlete tzv. depeši- hlášení, třeba i humornou cestou o tom, jak se vám daří plnit úkoly a co spolu prožíváte.

Na soutěži by se měli podílet všichni členové klubu, snažte se, aby každý z vás udělal určitý díl. Vždyť každý z vás něco umí- jeden umí pěkně kreslit, někdo zase psát, vyrábět, hledat v knihách, přijít se zajímavým nápadem.

Úkoly, přihlášku, a první depeši posílejte na již zmíněnou adresu:

Sdružení přátel Jaroslava Foglara, pošt.schránka 245, 658 45 Brno.

Na obálku napište kluby. Pak už se můžete jen těšit na naši odpověď s mapou a podrobnějšími herními pravidly a čekat na další měsíc nebo nové číslo Klubovního hlasatele.

JAK SE DO HRY PŘIHLÁSIT?

Hra není určena jednotlivcům. Musíte být nejméně tři, aby vaše výprava byla dosti schopná vše překonat. Pokud již máte klub z dřívějška, výhoda pro vás, pokud ještě klub nemáš, tak se domluv s kamarády ve škole nebo v ulici a klub si založte. Vymyslete si pro svůj klub název (máte-li klub již založený, nevymýšlejte nový). Přihlásit se můžete dopisem, který pošlete na adresu: Sdružení přátel Jaroslava Foglara, pošt.schránka 245, 658 45 Brno (na obálku napište heslo KLUBY). Do přihlášky napište: 1.Název klubu 2. Kontakt (adresa, e-mail) 3.Členové klubu (jméno, věk). Spolu s přihláškou můžete poslat hlášení vaší výpravy se zprávami o plnění úkolů první části.

O CO SE HRAJE?

Na nejlepší kluby čeká o prázdninách letní tábor s programem navazujícím na hru Perpetuum (do 15let), dále také ceny, např. deskové hry, zajímavé knihy apod. Často je však cennější přátelství v klubu a společné zážitky a zkušenosti, které přes rok prožijete a získáte, než věcná cena, na kterou se časem zapomene....

ČÁST PRVNÍ

z kroniky klubu: *...To, že se má Stará továrna bourat nás tolik nepřekvapuje. Ty budovy jsou dost staré, zchátralé a opuštěné. To Perpetuum mobile je však skutečná záhada. Stroj, který pracuje sám o sobě. Převratný vynález, který se prý ještě nepodařilo sestrojít. Kdoví co to vlastně je...a co se vlastně skrývá v továrně. Určitě stojí zato se tam vypravit, musí tam být určitě plno zajímavostí a záhad. Snad se nám podaří ji prolézt dřív než se začne bourat..*

- příběhy klubu pátrajícího v továrně sledujte v komiksu.

1.ÚKOL - PŘIHLÁŠKA

Pátrání po ztraceném vynálezu ve staré továrně nebude jednoduché. Sestavte schopný tým a pošlete přihlášku podle návodu „Jak se do hry přihlásit?“

2.ÚKOL *Sylva přišla s nápadem, že by jsme si mohli psát takový deník, kam si budeme psát, co vše v továrně objevíme, kreslit plánek a překreslovat nebo opisovat něco, co tam najdeme a podobně..prostě vše co se týká pátrání. Protože však máme i další činnost, budeme zde psát i věci týkající se klubu- schůzky, akce apod.*

POŘÍDTE SI TAKÉ DENÍK, do kterého si budete psát vše co spolu zažijete. Do takovéto kroniky můžete nejen psát, ale i kreslit, vlepovat fotografie apod. Pokud kroniku máte, pokračujte v ní.

3.ÚKOL - VYMYSLTE SI KLUBOVNÍ ZNAK a vyrobte si klubovní razítko s tímto znakem. Může obsahovat i název klubu. Pro výrobu je vhodné linoleum. Rydlo si můžete vypůjčit ve škole, či zakoupit. Vznikne tak linoryt, který už snadno otisknete, ovšem s tím, že co je vyryto bude bílé a naopak. Razítko lze také vyrobit ze dřeva či gumy. Na volný arch papíru pak razítko otiskněte a pošlete nám jej.

4.ÚKOL* *...to Perpetuum je vážně divný. Chtělo by to zjistit, co to je vůbec za vynález, co to mělo dělat, vyrábět, .abychom věděli jak to asi mohlo vypadat. To by nám docela usnadnilo pátrání. Tak snad se nám podaří něco o tom najít... pokuste se* **ZJISTIT VÍCE O PERPETUUM MOBILE**. Popište jeho princip, můžete poslat i nákresy a popis některých perpetuí, které se vynálezci pokusili sestrojít v minulosti a další zajímavosti. Čím více, tím lépe.

Pokud máte klub a kroniku již z dřívějška, ponechejte si název klubu a v kronice pokračujte. Pokud máte náhodou razítko z minulosti, vyrobte nové.

NEKO ZEB ITSONTSÍM ÉKOBITSEŠ V ÍZÁHCAN ES UZELÁNYV TSÁČ

VÝROČNÍ GLEJTY - vyhlášení

Přišel podzim, nikoliv lásky, ale zúčtování čas! V říjnu se tedy každý klub dozví, zda se mu podařilo, nebo nepodařilo v posledním roce získat Výroční glejt – nejvyšší klubařské ocenění za celoroční aktivitu. A že to není lehké, by vám mohl nejeden klub, kterému glejt o vlásek unikl dosvědčit. Opravdu pouze ti nejlepší z nejlepších mají nárok získat čísílko do závorky za svým číslem.

Co vás zajímá nejvíce, je určitě, které že to ty kluby jsou. Věřte tedy, že tímto novým názvem se ode dneška mohou chlubit kluby:

- 291. KBS (III) Ostré šavle, Havířov**
- 306. KBS (II) Stříbrná letka, Javorník**
- 328. KBS (I) Limpopo, Jičín**
- 333. KBS (I) Tajemná kočka, Prostějov**
- 339. KBS (I) Zatopená jeskyně, Jenestří**

Takže vám, kteří jste právě získali glejt, milí klubaři gratulujeme – jste opravdoví borci a jdete příkladem ostatním – držte se do příštího roku nejméně stejně dobře, šířte své nadšení mezi ostatní a obhajujte naši klubovní věc!

A vás, kteří jste se v seznamu nenašli zveme na malou exkurzi do zákulisí udělování vyznamenání klubům:

Depeše – možná si myslíte, že psaní depeší je trošku nuda a že je to vlastně k ničemu, když je stejně někdo po přečtení zahodí. Omyl! I když váš klub bude naprosto super, s bohatou škálou činností, zapálených aktivních členů, nádhernou klubovnou, kronikou i letním táborem, nemůže vám váš stovkař glejt udělit, když mu o tom nenapišete! Myslete trošku na nás a mějte na paměti, že o vás většinou víme jenom to, co vy do svých hlášení napíšete a i to je často hrozně málo. Takže pořád znovu musím opakovat: pište, pište, pište depeše, kreslete, fot'te, stříhejte a lepte, hlášení se neztratí, každé je po očíslování uloženo a velice často se z nich dělají výpisky, úryvky, pročítá si je řada lidí, prostě jsou v jednom kole a hlavně – dláždí vám cestu ke glejtu :)

Dlouhodobá hra – velice důležitá při rozhodování je vaše účast v dlouhodobé hře. Klub, který se zúčastní dlouhodobky ukazuje, že umí nejenom přežít a poslat jednou za půl roku to svoje hlášení, ale chce bojovat o vítězství, snažit se, hledat a hrát – prostě aktivně žít a fungovat a vžít se do tématu hry. Kluby, které posílají pravidelně odpovědi na soutěžní úkoly mají mnohem větší šanci, že budou vybrány mezi ty nejlepší oceněné. Takže jestli chcete příští rok být na seznamu těch nejlepších z nejlepších, pusťte se do toho právě teď. V tomto čísle Klubovního hlasatele a na <http://perpetuum.wz.cz> najdete zadání úkolů první etapy a zanedlouho budou následovat další. První body tedy můžete získat už dneska, hurá do toho!

Ankety a menší soutěže – méně důležité, ale přesto mohou pomoci v hodnocení. Drobné soutěže v Bobří stopě či Klubovním hlasateli, na které nemusíte odpovídat, ale které vždycky cosi slibují :) Někdy je snadné poslat jedinou SMSku, jindy je nutno hledat a pídit se za odpovědí. Každopádně, odpovídáte-li, my o vás víme :)

Internetová klubovna a kronika – také vypovídají o tom, jestli opravdu máte zájem o klubovní život a dění mezi ostatními kluky a holkami nebo je pro vás váš klub jen prázdným pojmem. Ne každý však má dobrý přístup k internetu a www stránky nejsou pro kluby povinností. Nicméně plusové body vám přidat můžou.

Účast na akcích a táborech – a tady to bývá ještě horší. V blízkosti některých klubů je akcí docela málo, jiné zase rodiče nepustí, nebo zrovna chybí peníze na velké cestování po republice. Tábor může být ve špatném termínu nebo na účast nestačily body z dlouhodobé hry. Nezoufejte, osobní účast je proto nejméně důležitým hlediskem při udělování glejtů. Tak jako výše ale i tady platí – kluby které často na akce jezdí si při udělování glejtů stoprocentně nepohorší! Na druhou stranu, i když budete na všech akcích SPJF v roce, bez depeše to na glejt rozhodně nestačí.

No a teď se pojd'te podívat, za co vlastně kluby svoje vyznamenání získaly!

328. KBS (I) Limpopo z Jičína patří mezi mladší kluby, ale vervou, se kterou se do klubaření vrhli a způsobem, jakým nám o tom umí napsat a opět hlavně druhým místem v dlouhodobé hře Labyrint temného kouzelníka se i jim nakonec podařilo na glejt dosáhnout. Přejeme Limpopu, ať počáteční nadšení vydrží a taky hodně štěstí v nové dlouhodobce – třeba to bude tentokrát zlato!

306. KBS (II) Stříbrná letka z Javorníka si na své konto připisuje již druhé ocenění v době svého třetího klubovního výročí. A ty tři roky byly opravdu využity na maximum – nádherná hlášení nejednou otisknutá v časopise, již druhá krásná kronika, úžasná klubovna a účast na táborech i v soutěžích by samy o sobě stačily. Když se k tomu ale ještě přidá 1. místo v dlouhodobé hře, je to úplně jasné. Hodně štěstí do čtvrtého roku klubu!

333. KBS (I) Tajemná kočka z Prostějova se přihlásila jen o něco málo více než před půl rokem, ale hned z prvních depeší bylo znát, že tenhle klub to myslí vážně. Činnost klubu stojí zato a i když se do anket a soutěží zatím moc nehrnou, 5. místo v dlouhodobce je na nováčky opravdu slušný výkon. Glejt jsme nakonec udělili tedy trošičku na dluh, ale Tajemná kočka určitě v nejbližších dnech všechno dotáhne!

291. KBS (III) Ostré šavle z Havířova jsou již několik let zaběhaný klub, počet jejich hlášení útočí na rekordní pozice v SPJF a téměř každý měsíc v jejich složce přibývá další a navíc – nepíše je stále jeden člověk. Jako první se obšírněji představili v Klubovním hlasateli, pravidelně se účastní všech anket v časopisech a potkáte se s nimi na mnoha akcích. Hlavní a nejdůležitější však byla jejich účast v dlouhodobé hře, kterou si vysloužili jako první klub vůbec svůj III. glejt!

339. KBS (I) Zatopená jeskyně z Jenestří je jedním z nejmladších klubů Bobří stopy, ale společně s přihláškou mezi kluby nám poslali i dlouhé hlášení o svých zážitcích a o tom, jak zakládali klub, plné zajímavých příhod a obrázků. Pilně píší o své činnosti a i když se již nestihli zapojit do minulé dlouhodobky, v té příští jistě dokážou, že i jejich glejt byl udělen oprávněně.

A to je zatím všechno, přátelé. Držíme vám palce v nové dlouhodobce, těšíme se na depeše, ode dneška určitě mnohem krásnější J a doufáme, že příští rok budemem moci udělit glejty všem klubům, nejenom těm nejlepším z KBS, ale i hromadě dalších!